

Magyar és jugoszláv miniszter látogatása a Szegedi Konzervgyárban

Magas rangú vendégeket fogadtak tegnap reggel a Szegedi Konzervgyár dolgozói és vezetői. Győri Imréné, az MSZMP Központi Bizottsága tagjának, a megyei pártbizottság első titkárnak és Szabó Sándornak, a megyei pártbizottság titkárnak kíséretében érkezett az üzembe dr. Dimény Imre mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter, valamint a baráti látogatásra hazánkba érkezett Ivan Kustrak, a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Népköztársaság mezőgazdasági minisztere, Branko Turudija miniszterhelyettes. Velük tartott dr. Ziga Vodusek, Jugoszlávia magyarországi nagykövete is.

A kiváló termékei révén méltán világhírűvé vált gyár kapujában Kovács László, a Konzervipari Tröszt vezérigazgatója és Rózsa László, a Szegedi Konzervgyár főmérnöke fogadta a vendégeket. Az ismerkedés után a gyár nemrégiben elkészült irodaépületének tanácsstermébe kísérték a látogatókat, ahol a házigazdák tájékoztatást adtak konzerviparunk helyzetéről, s ezen belül a szegedi

gyár termelési és értékesítési eredményeiről. A főmérnök elmondta, hogy a Szegeden évente gyártott, mintegy hétszázmillió forint értékű konzerv kétharmad részét külföldön hozzák forgalomba. Különösen nagy a kereslet a szegedi specialitások, mint például a halászlé, a marhagulyás, a különféle paprikakészítmények, valamint a zöldség- és gyümölcskonzervek iránt. Ez utóbbiakból még olyan távoli országok is szívesen vásárolnak, mint Japán és Kanada. Igaz, az ottaniak elsősorban koncentrátumok révén élvezhetik a csongrádi tájon termelt gyümölcsök ízét.

Nagy érdeklődéssel hallgatták jugoszláv vendégeink a konzervipar és a mezőgazdasági termelő üzemek közötti kapcsolatáról szóló beszámolót. S miután megtudták, hogy nálunk már jellemzőnek mondható például a paradicsom-feldolgozásban, hogy a gazdaságokból tartálykocsikban érkeznek a gyárba a tisztított és zúzott paradicsom, erről nagy elismeréssel szóltak. Mint mondták, a jugoszláv kon-

zerviparban még ezután kerül sor a technológia bevezetésére. Az ehhez szükséges tapasztalatok megszerzése szempontjából igen hasznosnak minősítette az eszmecserét Ivan Kustrak miniszter, aki jugoszláviai látogatásra hívta meg a magyar konzervipar vezető szakembereit.

A sok részletre kiterjedő, baráti hangulatú beszélgetést követően a vendégek fehér köpenyt öltöttek, és gyárlátogató sétára indultak. Betértek többek között a gyümölcskonyhára, ahol nagy figyelemmel tanulmányozták a felezett sárgabarack feldolgozását. A következő, hosszabb állomás a zöldségüzem volt. Ott megtekintették az uborka- és zöldbabkonzerveket készítő technológiai sort, valamint beszélgettek munkásszervezőkkel.

Az üzemlátogatás után a vendégek elbúcsúztak a konzervgyáriaktól, és Győri Imre, valamint Szabó Sándor kíséretében elindultak egy napos Csongrád megyei látogatásuk következő állomására, Hódmezővásárhelyre.

Ivan Kustrak és Dimény Imre nyilatkozata

A látogatás után a miniszterek nyilatkoztak a sajtó munkatársainak.

Ivan Kustrak ezeket mondta:

— Azok az eredmények, amelyekkel megismerkedtünk, arról tanúskodnak, hogy a magyar mezőgazdaság fejlesztésében fontos szerepet játszik a mezőgazdasági termelés iparosítása, és ezen a téren nagy eredményeket könyvelhetünk el. Nőtt a termelés színvonala, ugyanakkor alacsony szinten maradtak a termelési költségek, tehát fokozódott a munka termelékenységének. Ezek a jellemzői Jugoszláviában is a mezőgazdaság szocialista szektorának. Találkozásonk főleg a két ország mezőgazdasága közötti tapasztalatcsere kérdéséről tárgyaltunk. Rendkívül fontosnak tartom a szellemi értékek, tapasztalatok cseréjét és úgy vélem, nagy cserelehetőségeink vannak. Azokat a tudományos eredményeket, amelyeket a tőkésországokban sokkal kisebb gazdaságokra dolgoznak ki, mi nem tudjuk teljes mértékben hasznosítani. Ezért is fontos lehet számunkra a magyarországi viszonyok jobb megismerése. A mostani találkozáson újból meggyőződtem arról, hogy a magyar mezőgazdaság jó úton halad, és további erőfeszítésekkel nagyszerű eredményekhez ér majd el. Ehhez kívánok sok sikert és hozzáteszem, hogy tapasztalatcsere nélkül minden biztonnal bővíti majd árucserre-kapcsolatunk is.

Dr. Dimény Imre nyilatkozatában a következőket mondta:

— A kétnapos program bővelkedett tapasztalatokban. Megtekintettem többek között a szabadkai agrokombinátot, valamint egy hús- és egy tejüzemet. Ezekben az üzemekben magas technikai színvonal jól szervezett munkával párosul. Ez a látogatás már önmagában is hasznos volt. Ehhez járultak azok a beszélgetések, amelyekből kicsendült, milyen nagy az érdeklődés a

mi munkánk, a magyar mezőgazdaság, élelmiszeripar eredményei iránt, és fokozott érdeklődés nyilvánul meg az együttműködés szélesítése, hatékonyabb tételre érdekében. Az az albizottság, amely a vegyesbi-

zottság keretében dolgozik, már eddig is eredményes munkát végzett. A jövőben még inkább törekszik a kölcsönös előnyökön alapuló együttműködés továbbfejlesztésére.

Ivan Kustrak jugoszláv mezőgazdasági miniszter tolmácsa segítségével az üzemlátogatás során sok kérdést tett fel Rózsa László főmérnöknek. Aháttérben dr. Dimény Imre, a belső anyagmozgatásnál használt kocsiban levő készárut mutatja a jugoszláv vendégeknak

Találmányi kiállítás

Negyven vállalat 160 találmánya látható a BNV területén pénteken megnyílt Budapestent 72 című kiállításon. Megnyitójában Tasnádi Emil, az Országos Találmányi Hivatal elnöke elmondta, hogy a rendezők célja a legújabb találmányok széles körű elterjesztésén és a feltalálók erkölcsi elismerésén kívül a találmányok külkereskedelmi forgalmának növelése, a licencki kereskedelem fellendítése.

A kiállítás védnökei 15 díjat adtak át a legeredményesebb feltalálókknak és azoknak a vállalatoknak, szövetkezeteknek, kutatóintézeteknek, akik a legnagyobb segítséget nyújtották a kutatók munkájához.

Japán ifjúsági delegáció hazánkban

A Magyar Ifjúság Országos Tanácsának meghívására hazánkba érkezett a Japán világifjúsági csereszervezet delegációja, Nobuo Onodera

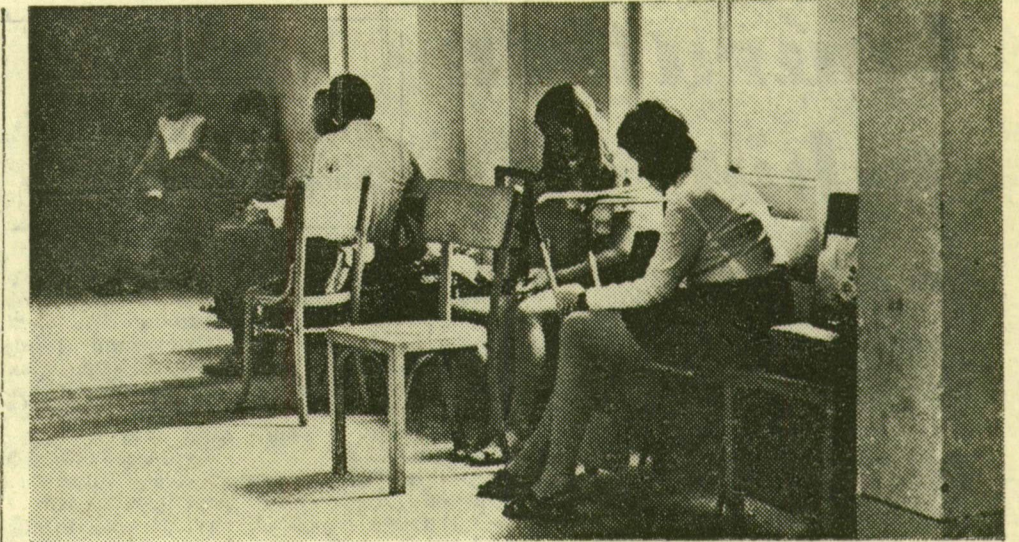
vezetésével. A delegáció magyarországi programja során látogatást tesz Csongrád megyében is.

Ötmilliárd forint vasipari kutatásra, fejlesztésre

Ötmilliárd forintot fordítanak kutatásra és fejlesztésre a kohó- és gépipari vállalatoknál és kutatóintézeteknél a IV. ötéves tervben.

Az országos távlati kutatási tervben a Kohó- és Gépipari Minisztérium három központi célprogramja szerepel. Az egyik a — szinte valamennyi iparágat érintő — gyártástechnológia korszerűsítése. A technológiák kutatásában, fejlesztésében 43 (a KGM-hez és más tárcahoz tartozó) vállalat és kutatóintézet vesz részt. Fő kutatási feladatuk az előgyártás, azaz öntés, kovácsolás, hőkezelés gazdaságosságának fokozása.

A KGM másik kiemelt célprogramja az elektronikai alkatrészek kutatása, fejlesztése. A program összesen 52 alkatrészcsalád továbbfejlesztésére terjed ki, sikeres végrehajtása feltétele a

Tudáspróba

A József Attila Tudományegyetem bölcsészkarán 5-én, szerdán kezdtek meg a szóbeli felvételi vizsgákat. 343-an jelentkezték, közülük 105-en jöhetnek majd szeptemberben. Előfelvett: 15 fő.

SENKINEK SEM KÖNNYŰ

A folyosón idegesen tördeli kezét egy hölgy. „Hát persze, hogy elkísértük a gyereket, most van bent.” Elgyötört néz férjére: „Majdnem augusztus végéig tart a bizonytalanság.”

Nem minden szülő engedheti meg magának, hogy írásbelire, szóbelire kísérgesse „a gyereket”. Amelyik megteszi, izgul, idegeskedik a folyosón, többet, mint maguk a vizsgázók. És nem ritkán inkább árt, mint használ.

— Velem nem jöttek, nem is jöhetnek. Az egyetem két napra biztosít szállást. Eddig is kollégista voltam, Szegeden jártam már egyszer, mitől félnék? Anyukámat félttem, jobban izgul otthon, mint én itt. Szerencsére az első napra hívtak, siethetek haza megnyugtatón.

— Úgy gondolja, sikerült? — Honnan tudnám? De miért rontsam el az egész család nyarát? — nevet megkönnyebbülten. „Túl vagyok a nehezen”-hangulatban van, egy perccel a szóbeli után. Magyar—oros szakos lesz, ha minden igaz. Alig valamivel több, mint kétszeres a túljelentkezés.

Nem így a magyar—történelem szakon. Az 1-es számú vizsgabizottság elnöke dr. Szántó Imre: — A 61 jelentkezőből hetet lehet felvenni — mondja lassan, nem is tesz hozzá semmit. Jól

érthető az egyetlen mondatból, hogy sem a felvételizőknek, sem a bizottságnak nincs könnyű dolga. Lovas János, a szentesi Horváth Mihály Gimnáziumból jött. Arany János költészetéről felel, majd többszörösen összetett mondatot kell elemnie. A klasszikus grammatosítás és a neokolonializmus összehasonlító vizsgálata következik. A forradalom fogalma, kronológiai és tartalmi osztályozása. Mi a véleménye az ifjúsági törvényről, mikor lesz elnökválasztás az USA-ban? Körülbelül ennyi mindenről beszélgetnek vele a fél óra alatt. Értelmes, gondolkodó, tájékozott fiú, kicsit nehezen fejezi ki magát.

Felelete után még megtudom: a tavalyi szabályzattól (az adminisztrációs változtatásoktól eltekintve) abban különbözik az idei, hogy a bizottság nem változtathatja meg az írásbelire adott jegyeket. A hallgatójelöltnek tehát szóban és írásban egyaránt kifizetően kell felelniük, hogy bejussanak.

„EZT SZERETEM...”

Az új vizsgaszabályzat szerinti szóbeli előtt senkit nem utasítanak el. A „borítékos rendszer” miatt ez lehetetlen. Az új rend elég bonyolult dolog, de kizárja a „részhajlás” pusztá feltételezését is. Az írásbelin zöld borítékba kerül a vizsgázók, úgynevezett azonosítási lapja, amelyen az adataik találhatóak. Sárga borítékba rakják a megválaszolt tesztkérdéseket. Végül minden egy nagy fehér borítékba kerül. Az azonosítási lapot tartalmazó zöldet csak a szóbeli előtti napon bontják fel.

Mindenki reménykedve jön tehát a második próbatételre. A folyosón sorsukra várókat nehéz szóra bírni. A magyar—történelem szakosok között annyi kideríthető: szinte el sem tudják képzelni, hogy más szakra is jelentkezhetnének. Legtöbbjüket „szívbeli” érdeklődés köti vagy a magyarhoz, vagy a történelemhez.

Hasonló a helyzet az idegen nyelv—idegen nyelv szakon. Nagyon sok jelentkező mondja: nem tudna lemondani, legfeljebb az egyikről. A nyelv szeretetén kívül itt bizonyos „hasznossági szempont” is nagy szerepet játszik.

Húszezer új diplomás

Hazánk 62 felsőoktatási intézményében — a nappali, az esti és a levelező tagozatokon — több mint 86 000 egyetemista, főiskolás ad számot tudásáról az év végi vizsgákon. A vizsgázó 86 000 diák között húszezer az utolsóéves, közülük több mint 12 000-en nappali tagozaton végeznek.

Az új diplomások változatlanul két módon juthatnak álláshoz: pályázattal, vagy egyéni elhelyekedés-

szik. Sok-sok felvételiző (vagy szülei?) véleménye szerint: „Nyelvtudás nélkül ma már nem lehet boldogulni.” A máris nagyon elterjedt és egyre hódítóbb nézet magyarázza azt a tényt, hogy az idén legtöbben erre a szakra adták be pályázatukat.

„Legkedvezőbb a nyugati nyelv—nyugati nyelv szakok helyzete” — világosítanak fel a dékáni hivatalban. A helyszínen azonban bebizonyosodik: itt sem egyértelműek a dolgok.

NYELVI ÜGYEK

A laikus azt gondolná, főleg

nyelvi tagozatos osztályokból jönnek nyelvszakokra, nyilván különösebb nehézség nélkül veszik az akadályt. A jelentkezők összetételéből ítélve azonban úgy látszik: kevés még a tagozatos osztály, és nagyon kevés a kisebb városok középiskoláiban. Az írásbelin kapott tesztek pedig olyan feladatokat is tartalmaznak, amelyeket csak nagyon jó iskolában, nagyon jó tanártól, esetleg magánórákon lehet megtanulni. Egyszerűen azért, mert vagy nem szerepelnek a középiskolai tananyagban, vagy igen, csak általában nem tanítják meg.

Nem itt kell eldönteni, hogy a kérdések összeállításai maximalisták, vagy a középiskolai nyelvtanításban van a hiba. Annyi azonban biztos: mindenképpen a gyerekek húzzák a rövidebbet. Ami még biztosabb: azok az értelmes, jobb sorsra érdemes — mondjuk ki: paraszti gyerekek, akik nem járhatnak híres-neves, valóban színvonalasan képző iskolákba, mert nincs ilyen a környékükön; nem járhatnak magánórákra, mert nincs kihez és nincs miből. Rajtuk pedig nem segít semmiféle egyetemre előkészítő tanfolyam sem, mert nyelvtanulásban nem lehet hónapok alatt utolérni a négy évet.

Mindez azonban már több, mint a József Attila Tudományegyetem bölcsészkarán felvételizők és felvételiztetők gondja. A többi közt ez is egész oktatásügyünk.

Sulyok Erzsébet